YILDIRIM

(Korkmağa lüzum yok!)

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

HALLIHAN HALK KÜTÜPHANESİ

Sayı: 17
1960
75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

Yazı ve Resim Yarışmamız Neticelendi

Bugün Ortaokul Yazı Yarışmasında kazananların isimlerini açıklıyoruz. Derece alan okuyucularımızın, basılmak üzere, bize acele fotoğraflarını yollamalarını rica ederiz...

Yazı ve Resim Yarışmamız, nihayet neticelendi. Bu sayımızda Ortaokul'dan yazı yarışmamıza iştirak edip te, Jüri tarafından, inceden inceye yapılan eleştirme sonunda kazanan ve derece alan okuyucularımızın isimlerini neşrediyoruz. Gelecek hafta, yani 18 inci sayımızda, yine Ortaokul grubunda resim yarışmamızı kazananların adlarını, 19 uncu sayımızda İlkokul grubunda yazı yarışmasını kazananları, 20 nci sayımızda ise yine İlkokul resim yarışmasının kazananlarını ilân edeceğiz.

ÇOCUK HAFTASI 21 inci sayısından itibaren daha büyük boyda, 32 sahife olarak çıkacak ve fiatında mühim bir indirme yapılarak 50 kuruşa satılacaktır. Mecmuamız yeni şekilde intişara başlarken, Yazı ve Resim Yarışması birincilerinin yazıları ve resimleri kendi fotoğraflarıyla neşredilecektir. Ondan sonra her hafta sıra ile ikincileri, üçüncüleri okuyucularımıza tanıtacağız. Bunun için, her hafta isimlerini ilân ettiğimiz kardeşlerimizin bize acele olarak birer vesikalık fotoğraflarıyla, okul adreslerini, okul müdür veya başöğretmenlerinin, sınıf öğretmeninin, (Ortaokullarda Resim veya Türkçe öğretmeninin) isimlerini bildirmelerini rica ederiz.

Bu arada, yarışmamıza büyük ilgi gösteren Ortaokul Müdürlerine, İlkokul Başöğretmenlerine, Türkçe ve Resim Öğretmenlerine ve sınıf öğretmenlerine açıkça teşekkürü bir borç sayarız.

Jüri'nin bütün dikkatine rağmen, derece alan resim veya yazılarda bir başka yerden alınmak gibi bir takım nahoş hususlar ortaya çıkarsa, buna ait sorumluluğun, onu gönderene ait olduğunu burada açıklamak isteriz. Bazı okuyucularımız yazı yarışmamızı, müteaddit ikazlarımıza rağmen kaligrafi şeklinde anlıyarak bize tanınmış bazı ediplerin şiirlerini veya yazılarını yollamışlar, bazıları da, hangi okulda okuduklarını hiç tasrih etmeden sadece isimlerini ve ev adreslerini yazmışlardır. Şüphesiz bunlar da yarışmaya dahil edilmemişlerdir.

Jüri, yarışmada aynı derecede rey veya ilgi toplayan yazı veya resimleri aynı dereceye dahil etmekle, hiç bir okuyucumuzun hakkını yememek yoluna gitmiş ve bu yüzden bir çok dereceler, iki veya daha fazla okuyucumuz arasında paylaşılmıştır. Tabii bu şekilde aynı derecevi kazanmış olanlar, o derecenin telif ücretini de paylaşmış olacaklardır. Netekim, Ortaokul grubundaki yazı yarışmasında birinciliği, ikinciliği, üçüncülüğü, ilh... yan tarafa koyduğumuz listede de görüleceği gibi, hep ikişer arkadaşımız kazanmışlardır. Bu arkadaşlarınız, o dereceye verilecek olan telif ücretlerini yarı yarıya pay edeceklerdir.

Telif ücretleri, derece alanların yazı veya resimleri mecmuamızda neşredildikten ve yüzde 15 vergileri kesildikten sonra adreslerine gönderilecektir. İstanbul'da olanlar yine yazı veya resimleri mecmuamızda neşredildikten sonra Salı günleri öğleden sonra müessesemize uğrıyarak telif ücretlerini alabileceklerdir.

Yarışmaya iştirak eden bütün okuyucularımızın her birine ayrı ayrı teşekkür eder, ilerde tertip edeceğimiz yarışmalarda hepinize şimdiden başarılar dileriz.

ORTAOKUL YAZI YARIŞMASINI KAZANANLAR :

1 — **Şinasi COŞKUN:** (Bursa, Yenişehir Ortaokulu, Sınıf 3, No: 148). **Küçük Varlıklar** adlı yazısıyla;
Meral POLAT: (Urfa, Ortaokul Sınıf: 2/A) **Hayalim** adlı şiiriyle,
Birinci seçilmişler ve birincilere verilecek olan 300 lirayı aralarında pay etmek suretiyle 150'ser lira telif ücreti almağa hak kazanmışlardır.

2 — **İbrahim SOYER:** (Çorlu, Ortaokul Sınıf: 3/B No: 573) **Goril Yusuf** adlı yazısıyla;
Mustafa ÜNLÜ: (Kırıkkale Lisesi, Orta kısım,) **Bayrağım** adlı şiiriyle,
İkinci seçilmişler ve ikincilere verilecek olan 200 lirayı aralarında pay etmek suretiyle 100'er lira kazanmışlardır.

3 — **Sema GÖKSU:** (Silivri, Ortaokul, Sınıf, III No: 295) **Banyo** adlı yazısıyla;
Meral TÜRKER: (Üsküdar/Şehir, Türk Kız Koleji, Orta II, No: 70) **Deniz** adlı şiiriyle,
Üçüncü seçilmişler ve üçüncülere verilecek olan 100 lirayı aralarında pay etmek suretiyle 50 ser lira kazanmışlardır.

4 — **Ayhan SÖĞÜT: (Üsküdar/Şehir, Altunzade Ortaokul, S. III, B. No. 134) Özleyiş adlı şiiriyle;**
Dördüncü seçilmiş ve dördüncülere verilecek olan 50 lira telif ücretini almağa hak kazanmıştır.

5 — **Alptekin BAYRAKTAR:** (Kavaklıdere, Ortaokulu, Sınıf II.) **Kuyruk** adlı yazısıyla,
Salime AKPINAR, (Zonguldak / Kilimli, Ortaokul S: III/A, No: 57.) **Ben ve Deniz** adlı yazısıyla,
Beşinci:

6 — **Sevinç ÖZMÜT:** (Erzincan, Orta Ok. S: I/C No: 869.) **Tren Zehirliymiş** adlı yazısıyla;
Aynur İNGİR: (Ankara, Cebeci Orta Ok. II/C. No: 874). **Taş Bebeğim** adlı şiiriyle;
Altıncı:

7 — **Mehmet MENTEŞ:** (Hayrebolu, Orta Ok. S: 3/A, No: 32.) **Ecel Dakikaları,** adlı yazısıyla;
Reyhan BARAN: (İzmir Kız Lisesi, Orta kısmı.) **İki Telgraf,** adlı yazısıyla,
Yedinci seçilmişlerdir. Her biri bu derecelere ait 50 lirayı aralarında pay etmek suretiyle 25'er lira telif ücreti almağa hak kazanmışlardır.

8 — **Atilâ YENER:** (Çorum, Orta Ok. S. II/C.) **Onun Arkadaşları,** adlı yazısıyla: **8 inci:**

9 — **Mesut YILMAZ:** (İstanbul, Avusturya Lisesi, Orta Ks. **Yeşil Bursa** yazısıyla **9 uncu.**

10— **Oktar YAYLALI:** (Konya Konya Koleji, S. III, No: 56.) **Köyde Bayram** adlı yazısıyla, **10 uncu olmuştur.** Her üçü de 25'er lira telif ücreti alacaklardır.

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Yabancılara iyi davranın

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Geçen gün Sultanahmet civarından geçerken üç yabancının etrafa şaşkın şaşkın baktıklarını gördüm. Ellerindeki fotoğraf makinelerinden, omuzlarındaki çantalardan, giyinişlerinden, çekingen yürüyüşlerinden bunların üç turist olduğunu anlamak güç değildi. Yaklaştım. Konuştukları dil, Amerikalı veya İngiliz olduklarını gösteriyordu. Zira Amerikalılar ve İngilizler İngilizce konuşurlar, tabii biraz farklı olarak... Bu üç turistin ingilizce konuştuklarını anlayınca, ya Amerikalı ya da İngiliz olduklarını hükmettim. Ellerinde bir İstanbul plânı vardı ve ona bakarak karşılarında duran Sultanahmet camiinin ne olduğunu öğrenmeğe çalışıyorlardı.

Bu sırada okuldan çıkmış iki yavru oradan geçiyordu. Çocuklar yabancı turistleri yani seyyahları görünce, hemen durdular ve onların kendilerine garip gelen konuşmalarına gülmeğe başladılar. Bu yetmiyormuş gibi, yanlarına da sokuldular ve yabancılarla «fan fin fon» diyerek alay etme yoluna saptılar. Turistler öğrencilerin kendilerine yardıma geldiklerini sandıklarından, onlara gayet nazik olarak bazı sualler soruyorlardı. Fakat iki çocuk, gülmeğe yabancılarla alaya devam ediyorlardı.

★

Şimdi bu olay üzerinde düşünelim. Iki öğrencinin yabancı turistlerle alay etmesi, onların konuşmasına gülmeleri, doğru muydu? Hepinizin «Hayır» dediğini duyar gibi oluyorum.

Elbette hayır... Uzak memleketlerinden kalkıp Türkiye'yi görmeğe gelmiş yabancılarla alay etmek değil, bilâkis onlara yardımda bulunmamız lâzımdır. Onlara Türk'ün ananevî misafirperverliğini göstermek gerekir. Onlara iyi muamele etmeli, terbiyeli davranmalıyız ki, vatanlarına döndüklerinde «Türkler iyi insanlar» diye bizi övsünler.

Halbuki bu iki çocuk, gayet yanlış bir yol tutmuşlardı. Eğer yabancı üç turist sadece bu iki talebeyi görüp de memleketimizden ayrılmış olsalar, «Türkiyede talebeleri beğenmedik, yabancılarla alay ediyorlar» diyeceklerdi. Neyse ki, tam o anda bir lise öğrencisi oradan geçiyordu ve küçüklerin alay ettiklerini görünce, kızdı, onları payladı, sonra da yabancılara gelip in-

KISSADAN HİSSE

Müşteri neden gelmiyor ?..

Mektepler tatil olmuştu. Acar, boş durmamak için, simit, gevrek, çukulata gibi şeyler satıyordu.

O gün de, bir tren istasyonuna gitmişti. Gar tıklım tıklım doluydu. Satıcılar bağırıyor, halk oradan oraya koşuşup duruyordu. Garda bulunan satıcılar bu günden istifade etmek için, ellerinden geleni yapıyorlardı. Avazları çıktığı kadar bağırarak müşteri çekmek için birbirleriyle savaşıp duruyorlardı. Hani gardaki satıcıların hepsi de bir hayli iş yapıyorlardı. Ellerindeki malların hiç değilse yarısını tüketmişlerdi. Yalnız Acar'ın işi iyi gitmiyordu. O da diğerleri gibi bağırmasına mallarını methetmesine rağmen, bir türlü müşterileri kendisine çekemiyordu. Acar bundan dolayı çok üzgündü. Dokunsanız ağlayacaktı hani...

Onun bu üzüntüsünü sezen yaşlı bir bey, Acar'ın yanına yaklaştı. Tatlı bir sesle:

— «Evlât,» dedi, «işler nasıl gidiyor bakalım?»

Acar, adamın bu sualine:

— «Hiç de iyi değil amca,» diye cevap verdi.

Yaşlı adam güldü. Sonra da:

— «Oğlum, sana çok mal satmak usulünü öğreteyim mi?» dedi.

Acar'ın şaşkın şaşkın yüzüne bakması üzerine de küçük satıcıya şu tavsiyede bulundu:

— «Yapacağın şey gayet basit. Sadece parmağını burnundan çıkaracaksın. Hepsi okadar. Bak o zaman müşteriler, sana da nasıl gelir...»

Pis olan kimselerden hiç kimse hoşlanmaz. Temiz olmak, bir insan için herşeyden daha lüzumludur.

gilizce olarak «Kusura bakmayın, onlar küçük çocuk... Ben size yardıma hazırım. İsterseniz birlikte İstanbulu dolaşalım» dedi... Turistler bu gencin davranışından çok, ama pek çok memnun olmuşlardı.

Sizlere bu olayı nakletmenin kâfi geleceğini sanıyorum. Nerede olursa olsun bir yabancıya rastlayınca, sakın onunla alaya kalkışmayın, daima yardım edin, güleryüz gösterin. Onlarda gidince, bizi övsünler, memleketimiz ve milletimiz hakkında iyi hisler beslesinler.

İtalya'da bir şoför

Bakın bu konuda yurt dışında başımdan geçen bir olayı da anlatayım. Bir kaç yıl önce İtalya'ya gitmiştim. İtalya'nın başşehri Roma'ya bir kaç defa gittiğim için, şehri tanıyordum. Ama tabii hertarafını iyice tanıdığımı söylemezdim. Bir gün elimde bir adresle, şehrin hiç bilmediğim bir tarafına gitmem icabetti.

Otobüsle bu adresi bulmam güçtü, vaktim de pek azdı. Derhal bir taksiye bindim. Şoföre adresi söyledim. «Peki» dedi ve arabayı çalıştırdı. Şöyle böyle 45-50 dakika kadar otomobille gittikten sonra, şoför adresi tekrar sordu ve bu defa gene yarım saate yakın bir sokaktan öbürüne girerek otomobili sürdü. Adresi bilmediğim için şoförün yanlış mı, doğru mu gittiğini farkedemiyordum. Nihayet bir sokakta durdu, «Burası» dedi. İndim, hakikaten orasıydı. Göreceğim insanı gördüm, işim bitince de kendisine: «Buradan şehrin merkezine taksiyle gitmek zorunda mıyım, yoksa otobüs durağı yakın mı?» dedim. İtalyan tarif etti sokağa çıktım, tam otobüs durağını bulurken, bir de ne göreyim: Şoförün bana 45-50 dakika kadar gittikten sonra adresi tekrar sorduğu sokakta değil miyim? Meğer şoför daha fazla para almak için benim yabancı olmamdan faydalanmış ve beni boş yere dolaştırmış.

Şimdi bu bir tek şoförün memleketine yaptığı kötülüğü anladınız, değil mi?... Ben bu olayda kandırılan insan durumuna düşmüştüm. Ama hayatta her insan aldanabilirdi, fakat bu şoför yüzünden ben daima: «İtalyan şoförleri hilekârdır, yabancıları aldatır.» diye düşünecektim. Bir tek şoför bütün meslekdaşları hakkında bir yabancının daima kötü intibalar beslemesine sebep olmuştu.

Haftanın şakası

Baba kızına:

— Bana bir bardak su verir misin, dedi.

Kız hiç oralı olmadı. Hemen oğlu atıldı:

— Babacığım üzülme!. Ne olacak, hayırsız evlât işte... Haydi kalk kendin iç de, bana da bir bardak ver...

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK-DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Allahı Bilmek

BUNUDAN evvelki konuşmamızda: «İnsanlar Allah'ı unuttular.» demiştim. Fakat bu sözün zayıf bir tarafı vardır. Allahını bilen, tanıyan bir insanın onu unutmasına imkân mı vardır?... Hakikatta, Allah'ı unutmak değil, bilmemek, bilememek vardır.

En küçük BİLGİ için, bir yapılışı öğrenmek için çalışmak, çabalamak, terlemek, yorulmak gerekir. Allah gibi büyük VARLIK'I bilmek için elbette çabalar, çalışmalar gerekir. Gayret etmeden hiç birşey öğrenilemez. Bir iki din kelimesini söylemek Kur'an'dan bir iki âyet ezberlemekle Müslüman olunamaz. BİLMEK, iyice öğrenmek ve iman etmek lâzımdır.

Bilinmesi gereken şeylerin en başında ALLAH gelir. Dünyamıza, insanlığımıza, kâinata ve manevî hayata ait bilgilerin en başında gelen Allah'ı nasıl bileceğiz?... Sizler hep bu soru önünde duracak ve karşılığını araştıracaksınız. Sıdk ile, yani ruhunuzun bütün doğruluğu ile araştırdıkça karşılığını mutlaka bulacaksınız. Bunun için ben de bu günlük size bir hikmetli sözü öğreteyim. Bu söz Peygamberimizin vefatından sonra onun yerine geçen «EBUBEKİR» Hazretlerimizindir. O: «Men arefe nefsehu, fakat arefe Rebbehu» demiştir. Türkçesi: «Nefsini bilen, Allah'ı bilir» anlamındadır.

Nefsimiz nedir ve biz onu nasıl bileceğiz. Bunu da, inşallah, sizlere anlatırım.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Bir avuç toprağın olsun!.. Bir avuç altının olmadan,

TÜRK Milletinin hayat sırlarından birisi de işte budur. Türk köylüsü için dünya nimetlerinin, varlıklarının başında TOPRAK gelir. Yeryüzünde hiç bir millet Türk Milleti kadar toprağına bağlı değildir. Türk köylüsü toprağını, taparcasına, sever. Eğer altın alıp saklıyorsa bunun da sebebi altına olan hırsından değil, bir felâketli durumda tarlasını o altınlarla kurtarmak içindir.

Ay ALIOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Abdülaziz

Mithat Paşa

Namık Kemal

II. Abdülhamit

Gazi Osman Paşa

Resimlerdeki isimleri cümlelerdeki yerlerine doğru olarak koyunuz:

Meşrutiyet ilân edip, yenilikleri kabul edeceğini söyleyerek padişah olan ..... dır.
Şiirleri ve eserlerile istibdat idaresine karşı gelen ..... dir.
Plevnede Ruslara ve Romenlere karşı kaleyi şerefle koruyan ..... dır.
Yaptığı büyük masraflardan ve memleketi kendine göre idaresinden dolayı tahttan indirilen ve sonra intihar eden ..... dir.
I. Meşrutiyeti ilân ettren, II. Abdülhamit tarafından sürülüp sonra boğdurulan ..... dır.

Boş yerleri doldurunuz.

I. Meşrutiyet ..... yılında ilân edildi.
1789 — 1839 — 1876
I. Meşrutiyette Rus savaşında Ruslar ..... kadar geldiler.
Edirne — Ayastefanos — Çanakkale
Osmanlı — Rus savaşından sonra ..... andlaşması yapıldı.
Londra — Paris — Berlin
Berlin andlaşması ..... yılında imzalandı.
1839 — 1876 — 1878

II. Abdülhamit meşrutiyeti neden kaldırdı? Doğru cümlelere X koyunuz.

Abdülhamit memleketi tek elden idare etmek istiyordu.
Abdülhamit yeni bir mebuslar meclisi kurmak istiyordu.
Abdülhamit Avrupa devletlerine hoş görünmek istiyordu.
Abdülhamit Rus savaşını bahane ederek meşrutiyeti kaldırdı.
Abdülhamit Mithat Paşa ve arkadaşların sevmiyordu.
Abdülhamit cumhuriyet idaresi kurmak istiyordu.

Berlin andlaşmasından sonra neler oldu? Doğru cevaplara X koyunuz.

Bulgaristan prenslik oldu.
Kırım Osmanlılara verildi.
Bosna-Hersek Avusturyaya bırakıldı.
Kars, Batum, Ardahan Ruslara verildi.
Sırbistan, Romanya bağımsız oldu.
Ruslar İstanbula yerleşti.
Kıbrıs İngiltereye bırakıldı.

Elektrik türlü olanlarda, türlü şekllerde aydınlatma aracı, ısı aracı, motor olarak, sağlık işlerinde, haberleşme işlerinde kullanılmaktadır. Aşağıdakiler bunlardan hangisi ile ilgili ise ayırınız.

Ampul — elektrik sobası — un, et makinesi — rontgen — telefon — projektör — ütü tramvay — vantilatör — telgraf — zil.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Valileri ..... tayin eder.
Cumhurreisi — Başvekil — Dahiliye Vekili
Nahiye Müdürlerini ..... tayin eder.
Dahiliye Vekili — Vali — Kaymakam
Özel idare ..... gibi işler yapar.
Alım satım işi — Emniyet işi — Okul, yol, hastane.
Kazanın en büyük idare âmiri ..... dir.
Vali — Kaymakam — Nahiye Müdürü
Nüfusu ..... den fazla olan yerde belediye kurulur.
500 — 1000 — 2000

Öğretmeniniz DİYOR Kİ.. Dibâ ve Lolobricida

İran sarayında düğün, dernek olalı çok zaman geçti. O vakitler herkesin merak saldığı bu olayın resimlerini gazetelerde, mecmualarda gördünüz. Bir masal gibi imiş Dibâ'nın elbiseleri, takıp takıştırdıkları. Dünya ilgilendi bu işle. Okadar çok yazıldı, çizildi ki tabii sizler de ne oluyor, ne söyleniyor diye şaşırdınız âdeta. Geçti gitti. Onlar ermiş muradına deyip bir tarafa bırakmak lâzımdı.

Sonra filmler de çok çekiyor bâzılarınızı. Aranızda Lolobricidayı ne kadar çok sevenler varmış. Bilmeyenler varsa, sanki lâzımmış gibi, onlara duyuralım. Lolobricida karakaşlı, karagözlü bir İtalyan artisti. Çok para kazanıyormuş. Bunların hangisi bize lâzım. Dibâ ve Lolobricida. Neden yazıyorum. Acele etmeyin okadar.

Resim yarışmasının ilk seçmelerini yapıyoruz. Siz deyin yüzlerce, ben diyeyim binlerce resim. Çok memnun olduk doğrusu. Çalışmışsınız, uğraşmışsınız, eserlerinizi hevesle göndermişsiniz. Birçoklarına bakıyoruz, bir daha bakıyoruz, seyrine doyamıyoruz. Fakat... Resimler arasında Dibâ ve Lolobricidalar karşımıza çıkıyor. Burası İran sarayı, hele film stüdyosu değil diyor, bir tarafa çekiyoruz. Bunlardan başka hafiyeler de tabancalarile önümüzde dikiliyorlar. Aman diyoruz, belki elinden bir kaza çıkar. Adam: «Eller yukarı! Beni birinci yapın» derse diye korkuyoruz. Haydi onu da bir tarafa itiyoruz. Derken tarih kitaplarındaki Yavuz Sultan Selim'in dergilerdeki Barbaros'un resimleri, kartpostallara bakılarak yapılmış Holanda değirmenleri, Kuzey ülkelerinin göl kenarlarındaki dik damlı Gotik binaları, model mecmualarının elbiseli kızları. Bunlar yetişmiyormuş gibi tebrik kartlarında gördüğümüz kedi başları, kuzularını otlatan çocuklar v.s.

Hayretimi saklayamıyorum. Resim yarışmasının başladığı sırada bir yazımı hatırlıyorum. O zaman, kendimi sanki imtihan odası kapısını aralayarak, öğrencilere: «İçerde şunu soruyorlar, bunu istiyorlar» diye kolaylık gösteren öğretmene benzeterek, bâzı öğütler vermiştim. Kopya resmin ne olduğunu yazmıştım ve demiştim ki; bir resme bir fotoğrafa bakılarak yapılan resim, kopyadır. Kopya resmin değeri yoktur, faydasızdır. Hele böyle bir yarışmada beğenilmez. Eğer bir figür, bir portre yapmak isteniyorsa evdekilerden, arkadaşlardan nihayet hanımannenin resmini çizmek daha iyi olurdu. Böyle yapan da olmuş, kazandı tabii.

Asıl söyleyeceğimize geliyorum. Sizler Çorumluları bilir misiniz, Çorumluları?... Ne yaman şeylermiş onlar. Hepsi birden birinci seçmeyi kazandılar. Bir döktürmüşler, bir döktürmüşler. Bakıyorsun, bir daha bakıyorsun, bir daha, bir daha. Neler yapmamışlar ki. Aferin demek, bravo demek, yaşayın demek yetişmez. Helâl olsun. Ne de öğretmenleri varmış, neler öğretmemiş, neler göstermemiş onlara. Topluca yarışmaya katılmışlar. Hem de kazanacağız diye işin içine dalıvermişler. Ne yazsam az.

Sonra Cevrikalfa İlkokulunun, Çatalca Ferhatpaşalıların, Moda İlkokulunun küçükleri kendi görüşlerini, anlayışlarının, duyuşlarının belirttikleri resimlerile sınıfça yarışmaya girmişler, çok iyi etmişler.

Konya Türk Kolejini unutmayalım. Pano gibi resimlerini paspartolayarak yollamışlar. Daha birçokları böyle. Takdir az, teşekkür az, var olsunlar.

Birinci eleme zorlu geçti. Kazananlara, kazanamıyanlara, bütün katılanlara çok çok teşekkürler. Ama Çorum Lisesi'nin Orta kısmı. Vallahi insanın aklı onlarda kalıyor. Çorumlu ressamlar sizlere selâm, öğretmeninize saygı...

SADIK ÖVET

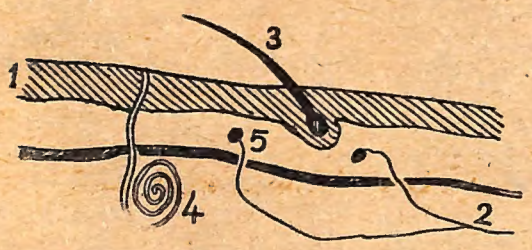

Derinin yapısındaki sayıları yerlerine koyunuz.

( ) kan damarı — ( ) ter bezi — ( ) üst deri — ( ) alt deri — ( ) kıl — ( ) dokunma cisimcikleri

Deri ne iş yapar? Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Vücudümüzü sıcaktan, soğuktan, yaradan ve ezilmeden korur.
Sindirim işine yardım eder.
Terleme işini yapar.
Deri vücude girecek mikropları önler.

A listesindeki numaraları B deki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A	B
1 — Böbrek	( ) Ter vasıtasile kandaki zehirli maddeleri dışarı çıkarır.
2 — Deri	( ) kandaki üreyi süzer.
3 — Sıtma	( ) kan yolu ile geçen bit ile bulaşan bir hastalıktır.
4 — Kuduz	( ) anofellerin kan emmesinden geçer.
5 — Tifüs	( ) kedi ve köpek gibi hayvanların ısırmasile kan yolu ile geçen korkunç bir hastalıktır.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 8 —

Halbuki şimdi bu ihtimal ortadan kalkmış oluyordu. O, toparlanınca, yine kendi yüzünü aynada görecek... İnsanlar karakterlerindeki suratlarını sık sık değiştirirler ve bundan memnun da olurlar ama, maddî yüzlerinin değişmesini hiç istemezler! Bu bir psikolojik gerçektir Bosnik.»

Korkunç adam başını önüne eğdi:

— «Haklısınız Herr Profesör... Sizden bir kere daha özür dilerim...»

— «Sus ve boyundaki damarlara dikkatle bak... Bir hareket var değil mi?»

Bosnik, plâstik vücudun üzerine eğilerek dikkatle baktı. Evet,boyun damarlarında hafif te olsa bir hareket görülüyordu. Gözlerinin içi güldü:

— «Başardınız Herr Profesör!» dedi. «Damarlara kan yürüdü... Biraz sonra Doktor Nole aramızda olacak...»

İhtiyar, keçi sakalını sıvazlayarak başını duvardaki televizyon aletine dikti. O Bosnik'in söylediklerine henüz inanmamıştı. Durumu bu televizyon açıklıyacaktı kendisine. Şimdi ekranda plâstik vücudun iç yapısı renkli olarak görülüyordu. İşte şurada kan yürüyor, beride «Atom Kalp» normal vazifesini görüyordu. Tamam! Kan yukarıya doğru da gitmeğe başlamıştı. Bosnik yanılmıyordu. Boyun damarları normal bir insandaki gibi arızasız çalışıyordu.

Nihayet kan daha yukarılara çıktı, beyindeki damarlara doldu ve ekranda tam bir insan vücudu belirdi.

Herr Profesör'ün gözlerinde heyecan yaşları vardı. Sesi titriyordu:

— «Bunu da başardık Bosnik... İlimde, asırlarca sonra yapılabilecek bir işi, biz şu anda muvaffakiyetle sonuçlandırmış bulunuyoruz... Doktor artık hizmetimizdedir...»

Bosnik:

— «Fakat şey...» dedi.

Profesör ona yan gözle baktı. Belki de ne söylemek istediğini anlamıştı. Buna rağmen yine de sordu:

— «Ne var?»

— «Biliyorsunuz Doktor Nole sağlığında herkesin gönlünü almış, bütün insanlara elinden geldiği kadar hizmet etmeğe çalışmıştı... Onu sevmeyen hiç kimse yoktu hemen hemen... Esasen cenaze töreni de bunu açıkça gösteriyordu.»

— «Peki bunları bana niçin söylüyorsun Bosnik?»

— «Beyni iyiliklerle dolu, iyi düşüncelerle yuğurulmuş bir insanın, başkalarına kötülük yapma yolunda size nasıl faydalı olabileceğini düşünüyorum da...»

En Beğenilen Resimli Roman Mecmuası

4 ÜNCÜ SAYISI ÇIKTI

Herr Profesör'ün yüzü kıpkırmızı oldu:

— «Dur hele, o kadar ileri gitme bakalım Bosnik! Sen benimle iyilikve kötülük kavramı üzerinde tartışabilecek bir kimse değilsin henüz... Zaten buna müsaade de etmem... Fakat söyle bakalım, benim insanlara kötülük yapmak için çalıştığımı nereden çıkardın?»

Bosnik şaşaladı:

— «Şey efendim... Ben böyle birşey söylemek istemedim... Yani demek istiyorum ki...»

Durmadan kekeliyordu. Bu sözü nasıl söylediğini kendisi de anlıyamamıştı. Beyninin zonkladığını, kafasının içinde binbir düşüncenin yarış halide olduğunu hissediyordu. Yorgun değildi ama, kendisinde âni bir değişiklik olduğu muhakkaktı. Herr Profesör onu telâşlı gözlele süzüyordu. Böyle candan bir adamını kaybetmek istemediği endişesinden belli oluyordu. Bosnik, onun yarattığı ilk plâstik mahlûktu. Çocuğu olsa bu kadar sevmez, bu derece bağlanmazdı. Üstelik sadıktı da.

Onu yatıştırmak için ağır ağır konuşmağa başladı:

— «Seni nasıl sevdiğimi bilirsin Bosnik... Dünyaya hakim olmak isteyişimi yanlış anladın gibime geliyor... Ben ilme hizmet etmek, insanların saadetine hizmet etmek için böyle çırpınıp duruyorum. Ama bunu elde edebilmek için elbetteki yolumuza çıkan engelleri ortadan kaldıracağız. Bu engellerle savaşacağız Bosnik. Duran insan çökmeğe, düşmeğe, gerilemeğe mahkûmdur. İçimizde olsun, dışımızda olsun bir savaş cereyan etmeli Bosnik... İstikbale güvenle bakabilmek, ancak bu didişme ile mümkün olabilir. İyilikte, kötülük te bizdedir. İnsanın içindedir. Ben, yaratacağım Plâstik insanlar dünyasında kötülüğü ortadan yok edeceğim. Bunu yapabilmem için de, elimde bir takım imkânlarım olmalı; değil mi? Kötüük, bana itaat eden, bana sadık plâstik insanlar sayesinde yok edilecektir. Böyle kutsal bir dâvada senin de rolün büyük olacaktır. Savaşırken duygularımızın değil, düşüncelerimizin galebe çalmasına gayret edeceğiz. Bir ânlık acıma hissi, hem bizi, hem de emellerimizi mahvedebilir! Bunu aklından çıkarma Bosnik... Yaşamak elbette ki hoşuna gidiyor değil mi?»

Bosnik yatışmıştı. Efendisinin, yaratıcısının sözlerini büyük bir dikkatle dinliyordu. Başını salladı:

— «Evet, yaşamayı çok seviyorum...»

Herr Profesör, onun böyle yumuşadığını görünce derin bir nefes alarak devam etti:

— «İyilikleri hakim kılabilmek çok güç... Çünkü insanların hamurunda kötülük dediğimiz şey, doğuştan vardır... Terbiye ile bunlar ya daha korkunç bir hal alırlar, yahutta sinip ölürler... Düşünceleri duyguarı ile birbirinin aynı olan insanlardan kurulu bir dünyayı getir gözünün önüne.. Ne büyük saadet değil mi? Fakat bu saadete maani olmak isteyen demagoklar, menfaatperestler bize karşı gelecekleredir. Böylelerini ikna edebilmek için bizim de mecburen bazı kötüükler yapmamız gerekecektir... İşte bu yüzden Doktor Nole'nin muhteşem zekâsına ihtiyacımız var. Seni anlıyorum Bosnik... Diyorsun ki, içi iyiliklerle dolu olan bir insanın kafası, nasıl kötü plânlar hazırlayabilir? Tamam mı? Anlaştık mı?»

Bosnik, koca elleri ile Herr Profesör'ün kolunu yakaladı:

— «Bütün düşüncelerimi okudunuz âdeta... Evet, Nole ayni beyni taşıdığına göre size itaat etmeyebilir...»

İhtiyar kurt gülümsedi. Şeytanca, sinsice bir gülümseyişti bu. Sesi tok çıkıyordu artık:

— «Merak etme Bosnik, onu ben de senin kadar düşündüm ve beyni yerine koymadan evvel, iyilik hücresini Doktor Nole'den çekip aldım! Bak, şurada küçücük bir parça, bir beyin parçası duruyor. Gördün mü?»

YAZAN: OMER TANOĞLU

Ben yeşilliklerin ortasında, gelip geçeni eksik olmiyan bir yolun kenarında, tek başına yetişmiş bir ağaçtım.

Beni yetiştiren annem senelerce önce kesilip götürülmüştü. Onun gövdesinin yeri önce bir çukur olarak kalmış, sonra topraklar o çukuru kaplamış ve sonunda üzerinde çimenler bitmişti. Benim de ince dallarımdan dökülen tohumlar çimenlerin arasında yeşermiş, önce birer filiz, sonra sülün gibi birer fidan olmuşlardı.

Bir sonbahar günü, yapraklarımı döktüğüm, kış uykusuna hazırlandığım sırada adamlar geldi. Keskin baltalarını gövdeme indirerek beni kesip yere yıktılar. Bir kaç yerimden bölerek arabaya yüklediler. İnce dallarım, kalın kollarım nerelerde kaldı, bilmiyorum. Fakat beni büyük bir fabrikaya götürdüler, orada ince ince doğrayıp, küçücük parçalara ayırıp suya attılar. Daha başka eczalarla karıştırdılar. Ben büyük bir havuzun içinde ezilip süzülerek bir su haline geldim, beni başka kanallardan geçirerek silindirler arasına sokarak kâğıt yaptılar.

Birgün kendimi yine yollarda buldum. Yine büyük bir yapıya girdim. Orada günlerce bekledikten sonra makinelere takıldım. Üstüme resimler, yazılar bastı ar, katladılar, desteledi. Her parçam ayrı bir yere gitti. Ben küçük bir satıcı çocuğun koltuğu altında dolaştım. Nihayet beni birisi aldı.

Birgün beni alıp paket kâğıdı olarak kullandılar. Kocaman birpakete sarılmıştım.. Bir otomobilin bagajına kondum. Ne kadar yol gittiğimi bilmiyorum. Otomobil durdu. Biraz sonra beni çıkarttılar, etrafıma bakındım. Biraz ileride, yolun kenarında kalın gövdemle sert rüzgârlardan koruduğum iki fidanımı gördüm.

Kaderim beni yetiştiğim topraklara, büyüyüp serpildiğim vatanıma getirmişti. Aradan geçen zaman içinde biraz daha serpilen, kol salan fidanlarımın yanına getirmişti.

Beni bagajdan alan adam eşine:

— Burası çok güzel, şu küçük ağaçların altında yemeğimizi yiyebiliriz, dedi.

Fidanlarımın gölgesinde bir örtü yaydılar, üzerine oturup beni açtılar, bana sardıkları yemekleri yediler. Biraz daha dinlendiler. Tekrar otomobile binerken birisi sordu:

— Gazeteyi alayım mı?

Öteki cevap verdi:

— Yok canım, bırak kalsın.

Yerde yapayalnız kaldım. Onlar gitmişlerdi. Biraz sonra rüzgâr beni sürükledi, iki yavrumun nazik bedenlerine doğru götürdü. Çocuklarım sanki beni tanımışlardı. Rüzgârın itmesiyle onlara yaslanmış, sarılmıştım.

O gece kuvvetli, çok kuvvetli bir yağmur yağdı. Damlalar beni kamçılayıp parçaladı, dağıldım, eridim, yavaş yavaş toprağa doğru süzüldüm. Yavaş yavaş yavrularımın kökleri beni emip içlerine çektiler. İnce yollardan yavaş yavaş onların gövdelerine, sonra dallarına, nihayet ince filizlerden birinin ucundaki tomurcuğa kadar çıktım. Yeşil bir yaprağın pencerecinden dünyaya baktım.

İşte yine vatanımdayım. Çocuklarımın içinde yaşıyor, rüzgârların sesini dinliyor, mavi ufukları doya doya seyrediyorum. Bazen küçük bir kuşun incecik pençeleri beni kavrıyor, bana tutunarak etrafını seyrediyor ve bütün sesiyle ötüyor.

Ben de başımdan geçenleri düşünüyor ve kendi kendime:

— Hayat ne tatlı şey, çekilenler çabucak unutuluyor, diyorum.

Yerde yapayalnız kaldım...

YILDIRIM KAPTAN

DÜŞEN HEYKEL !

YILDIRIM KAPTAN VE HAYATINI KORUMAĞA MEMUR OLDUĞU DRUMOND ATOM KOMİSYONU TOPLANTISINDA ....

1960 - 17

BENİ SAĞ GÖRÜNCE KENDALIN YÜZÜNE DİKKAT ETTİN Mİ ?.
ÇOK VEHİMLİSİN.

İLKİN HERKEZDEN ŞÜPHE EDİYORDUNUZ, ŞİMDİ DE SEREFLİ BİR İLİM ADAMINI LEKELEMEĞE ÇALIŞIYORSUNUZ.

SEREFLİ İLİM ADAMI HA ? GÜLEYİM BARİ... KENDAL BENİ YOKETMEK İSTİYOR.

ÜZÜLEREK SÖYLİYEYİM Kİ, BEN SİZİNLE AYNİ FİKİRDE DEĞİLİM BAY DRUMOND..
SUS! YILDIRIM!. KENDAL'LA KIZIMERİ GELİYOR!

KENDAL'A BAKAYIM DERKEN, ARKADAKİ HEYKELE ÇARPTI.

AAYYY!

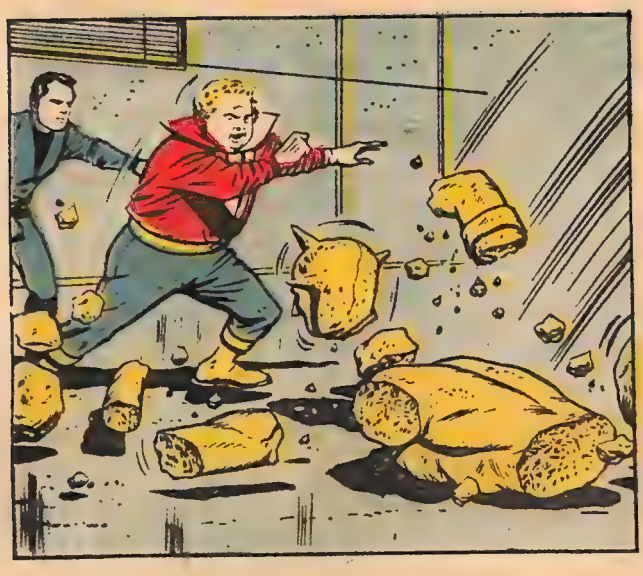

KENDAL!!. SEN BENİ ÖLDÜRECEKTİN!
NE MÜNASEBET! BU BİR KAZA İDİ.

SİZ NE HAKLA BABAMI TÖHMET ALTINDA BIRAKIYORSUNUZ!!

BABAM BİR KEDİYİ BİLE ÖLDÜREMEZ.
MERİ! LÜTFEN SEN KARIŞMA!.

BABAM, KİBAR BİR İNSANDIR, ANLADINIZ MI?.
SEN, NE HAKLA..

SAKİN OL, DRUMOND!

SİZİ BUNDAN BÖYLE, BABAM HAKKINDA BU ŞEKİLDE KONUŞMAKTAN MENEDERİM..
YILDIRIM KAPTAN! BURADAN DERHAL UZAKLAŞALIM.
MERİ KENDAL'LA ERİK DRUMOND BİRBİRLERİNE DÜŞMAN GİBİ..
SANA TEŞEKKÜR BORÇLUYUM YILDIRIM, BENİ İKİ DEFA ÖLÜMDEN KURTARDINIZ..
ACABA YILDIRIM KAPTAN HAZRETLERİ HAYATIMIN TEHLİKEDE OLDUĞUNA HALÂ İNANMIYORLAR MI?
BIRAKIN BU LÂFLARI İŞTE SAĞ SALİM EVİMİZE GELDİK..
GELECEK SAYIDA
ÇİFTE HAİNLER!

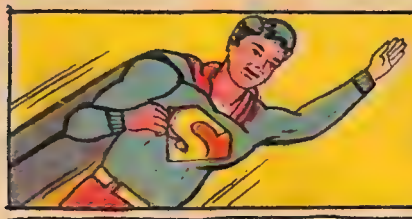

UÇAN ÇOCUK

BİR GÜN UÇAN ÇOCUK KIRLARDA DOLAŞIRKEN, GÖKYÜZÜNDEN BİR KAVANOZ YERE DÜŞÜP PARÇALANDI..

BU BENİM DOĞDUĞUM GEZEGEN **KRİPTON**'DAKİ YARATIĞIN YAVRUSU. HERHALDE GEZEGEN PARÇALANDIĞI İÇİN DÜNYAYA DÜŞTÜ.

YAVRU **CANAVAR** PARÇALANA CAM KAVONOZDAN ÇIKIP, SÜR'ATLE BÜYÜMEYE BAŞLADI.

EYVAH! BU **CANAVAR** DÜNYA İÇİN ÇOK TEHLİKELİ OLACAK ONU DERHAL YOKETMELİ..

93

O SIRADA KORKUNÇ BİRŞEY OLDU.

CANAVARIN AĞZINDAN **KIZIL-KRİPTONİT** ALEVLER ÇIKIYORDU. BU ALEVLER BENİM İNSAN-ÜSTÜ KUVVETİMİ SIFIRA İNDİRİR.

UÇAN-ÇOCUK DERHAL HAREKETE GEÇTİ.

ALLAHTAN FAZLA ALEV SAÇMADAN ONU KUYRUĞUNDAN YAKALADIM.

ONU, DÜNYAMIZIN YAKININDAN GEÇMEKTE OLAN ŞU DONMUŞ **METEOR**'A FIRLATAYIMDA ORADA DONUP KALSIN!

EVE DÖNEN UÇAN-ÇOCUK, BODRUMDAKİ ODADA ELBİSELERİNİ DEĞİŞTİRİYORDU.

KENDİMİ BİRAZ TUHAF HİSSEDİYORUM. ACABA O CANAVARIN ÇIKARDIĞI **KIZIL ALEV** BANA TEŞİR Mİ ETTİ ?.

GİTTİKÇE FENALAŞAN KLARK, BİRAZ SONRA YATAĞA DÜŞTÜ..

EVLÂDIM SEN HASTASIN, ATEŞİN VAR

ŞU HALDE OCANAVARIN NEFESİ BENİ ZEHİRLEDİ. **KRİPTONİT SITMASI**'NA TUTULDUM DEMEKTİR.

KLARK'IN SITMASI GİTTİKÇE ARTIYORDU..

BIRAKIN BENİ UÇAN ÇOCUK OLUP, ŞEHRİ GEZECEĞİM.

DİKKATLİ OLALIM MARTA! SAYIKLIYOR. YANINDAN AYRILMAYALIM.

94

KLARK HAYALİNDE KENDİSİNİN HİÇBİR ZAMAN YAPMIYACAĞI ŞEYLERİ YAPTIĞINI GÖRDÜ.

ŞÖYLE AĞIZ TADI İLE BİR KÖFRÜ YIKAYIM..

HEPİNİZİ YUMURTA GİBİ EZECEĞİM!.

KOCA GEMİYİ ŞEHRİN ORTASINDA DOLAŞTIRIYOR!

DURDURUN BENİ! FENA ŞEYLER YAPIYORUM.

NE FECİ ŞEY! HİÇBİR ŞEY YAPAMADAN BAŞINDA BEKLİYECEĞİZ. KRİPTONİT SITMASININ TEDAVİSİNİ DOKTORLARDA BİLMEZ.

TAM O SIRADA BAHÇEDE..

BAK JONATAN.. **BAŞKA DÜNYA**'LARDAN İKİ YABANCI DÜZLÜĞE İNDİ.

JONATAN, KARISININ YANINA KOŞUNCA GÖZLERİNE İNANAMADI..

GÜNAYDIN DOSTLARIM. BİZ UÇAN ÇOCUĞUN HAKİKİ ANNESİ VE BABASIYIZ. BENİM ADIM **JOR-EL**, KARIMINKİ **LARA.**

UÇAN ÇOCUK BİZE SİZİN ADLARINIZI SÖYLEMİŞTİ. FAKAT GEZEGENİNİZ PARÇALANDIĞI ZAMAN SİZ ÖLMÜŞTÜNÜZ. BURAYA NASIL GELDİNİZ ?.

HAYIR BİZ ÖLMEMİŞTİK. SİZE SONRA ANLATIRIM. ŞİMDİ BİZ OĞLUMUZU KURTARMAĞA BAKALIM. BANA BAZI İLAÇLAR LAZIM.

NE İSTİYORSANIZ SÖYLEYİN HEMEN GETİREYİM.

BİRAZ SONRA JONATAN İLAÇLARLA DÖNDÜ.

BU SERUMLA **KAL-EL**'İ KURTARACAĞIZ.

TAMAM ! BUNLAR KLARK'IN HAKİKİ ANNE VE BABASI, ÇÜNKÜ KAL-EL İSMİNİ BİZDEN BAŞKA HİÇ KİMSE BİLMEZ.

BUNU İÇİNDE DERHAL İYİLEŞECEKSİN OĞLUM.

O KENDİNE GELİNCEYE KADAR, BEN BAŞIMIZDAN GEÇENLERİ ANLATAYIM.

JOR-EL JONATAN İLE KARISINI UÇAKLARINA GÖTÜRDÜ.

BAŞIMDAKİ MİĞFER, KAFAMDAN GEÇENLERİ PERDEYE YANSITIR. BİZ BUNA **DÜŞÜNCE-SİNEMASI** DERİZ. ŞİMDİ MAÇERAMIZI SEYREDİN!

İŞTE KRİPTON GEZEGENİ, PARÇALANMADAN BİRAZ ÖNCE KLARK'I BİR FÜZE İLE GÖKYÜZÜNE ATTIK.

EĞER UÇAĞIMIZ İŞLERSE BİZDE ONUNLA KAÇARIZ.

MAALESEF MOTORDA BİR ARIZA VAR. BURADA KALIP ÖLÜMÜ BEKLİYECEĞİZ.

İŞTE **ZELZELE** BAŞLADI! YER KORKUNÇ BİR ŞEKİLDE SALLANIYOR.

O SIRADA, ŞAŞILACAK BİRŞEY OLDU. SARSITININ TESİRİYLE MOTORLAR İŞLEMEĞE BAŞLADI.

ÇABUK LARA! MOTÖRLER İŞLİYOR ATLA UÇAĞA KAÇALIM.

96

BİZ TAM UZAKLAŞMIŞTIK Kİ, GEZEGEN BÜYÜK BİR ÇATIRTI İLE PATLADI..

ŞİMDİ ZAMAN AYAR MAKİNESİNE 10-15 YIL SONRASINI GETİRTELİM.

OĞLUMUZUN SAĞ OLUŞU BİZLERE HADİSELERİ UNUTTURMUŞTU..

BAK JAR-EL, OĞLUMUZ UÇABİLİYOR! DEMEK **BİZDE** UÇABİLECEĞİZ DÜNYADA.

BİR KAÇ SANİYE SONRA 15 YIL İLERİYE GİTMİŞTİK.

UÇAĞIMIZDAKİ TELEFİSYONDA OĞLUMUZUN BÜYÜMÜŞ OLDUĞUNU GÖRDÜK.

GELECEK SAYIDA **UÇAN-ÇOCUK İYİLEŞİYOR.**

MUSİKİ BİLGİLERİ

Kuvartet nedir?

Kuvartet dört çalgılık bir müzik topluluğudur. Batı müziğinde çok önemi vardır. Bu dört çalgı bazen iki keman, viyolonsel, viyola guruplarından olduğu gibi, bazen yalnız üflenerek çalınan çalgılar gurubundanda meydana gelir. Bunların karışımından da kuvartet yapılır.

Besteciler bu gibi topluluklar için çeşitli kuvartet bestelemişlerdir. Bunlar arasında klâsik devrin bestecileri Haydn, Mozart, Beethoven ve emsali olduğu gibi, yeni bestecilerde pek mühim kuvartet müziği yazmışlardır.

Kuvartet sevilen bir müzik topluluğudur.

Rapsodi

Rapsodi, Batı müziği edebiyatında önemli yer alan müzik nevilerindendir. Halk musikîsi renklerinden ve halk gelenekleri canlandırılarak yazılan eserdir.

Klâsik Batı müziğinde halk şiirlerinin musikîye çevrilmesi şeklinden doğmuştur. Daha sonra Romantik sanat devrinde bir şeyi canlandırma konusunda orkestra ile yazılmış eserdir.

Batılı besteciler arasında böyle halk adetlerini musikî ile canlandıran, Rapsodiler yazmış sanatkârlar çoktur.

Macar bestecisi Liszt bu tarz musikînin meşhurlarındandır. Onaltı Macar Rapsodisi eserlerinin en güzel demetlerini teşkil eder.

Nuri Sami KORAL

EZOP'tan Hikâyeler

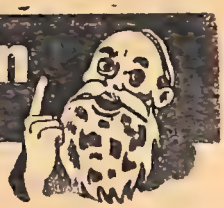

Çeviren : Özay SUNAR

Horoz ve Kuzgun

Horoz, kuzgunu çok kıskanıyordu. Çünkü kuzgun insanlar tarafından iyi haber müjdecisi olarak kabul ediliyor, heryerde sevgiyle karşılanıyordu. Bir gün gene leyleğin talihini düşünürken, iki yolcunun yaklaşmakta olduğunu gören Horoz, yakındaki ağacın üstüne çıktı ve gücünün yettiği kadar yüksek ötmeğe başladı.

Horozun gürültüsünü işiten yolcular bir an durup dinlediler. Bu zamansız ötüşe bir mânâ vermeğe çalıştılar. Sonra bir tanesi:

— «Yolumuza devam edelim, Arkadaş,» dedi. «Çünkü bu karga sesinden başka birşey değil. Onun için de hiçbirşey bildirmez.»

OLDUĞUNDAN BAŞKA TÜRLÜ GÖRÜNMEĞE ÇALIŞANLAR GÜLÜNÇ DURUMLARA DÜŞMEKTEN KURTULAMAZLAR.

Fare ve Kurbağa

Bir fare ile bir kurbağa uzun zamandır samimi iki arkadaş hayatı yaşıyorlardı. Kurbağa ekseriyetle arkadaşı fareyi evinde ziyaret ederdi. Birlikte yemek yerlerdi. Bunun üzerine kurbağa da birgün fareyi kendi evine davet etti. Kurbağanın evi derenin öbür yanındaydı. Fare atlayamıyacağını düşünerek kurbağa arkadaşının teklifini kabul etmedi.

Bir zaman kurbağa gelmesi için o kadar çok ısrar etti ki fare daveti kabul etti. Kurbağa karşıya geçmesine ona yardım edecekti. Yola çıktılar. Dereye gelince, fare ince bir ot parçasıyla kendisini, kurbağanın sırtına iyice bağladı. Ve iki arkadaş dereyi geçmeğe başladılar.

Derenin ortasına gelince, kurbağanın aklına, fareyi boğup öldürmek geldi. Böylece farenin evindeki yiyeceklere de sahib olacaktı. Yavaş yavaş suyun derinliklerine dalmağa başladı. Zavallı fare can havliyle bağırıp çağırıyordu. Onun feryatlarını o sırada oradan geçmekte olan bir çaylak işitti. Derhal alçalıp fareyi sudan çıkardı. Fareye bağlı olan kurbağa da dışarı çıktı tabiî... Alçaklığının cezasını ağır bir şekilde ödedi.

KOTULUK EDEN KÖTÜLÜK BULUR.

NE VAR?

Öğretmen — (Bir yanağı şiş olan Acara) Ne var ağzında öyle?! Çabuk ver onu bana!

Acar — İmkânı olsa da verebilsem, efendim. Diş etimde apse var!...

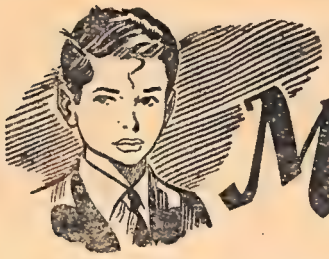

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Besime teyzeye yardım edenler öyle pek az değildi. Okuldaki çocuklar, fakir öğrenciler arasında yardım görüyor, elbise, ayakkabı alıyorlardı.

Besime Teyze para yardımını hiç istemiyordu, ama birisi bir deste kalem, bir düzüne defter, göğüslük için kumaş getirirse teşekkür edip alıyordu.

Okula gitmiyen küçükler için bayramdan önce bir iki kunduracı ona sorardı:

— Teyze hanım, kaç numara ayakkabı lâzımsa söyle bana. Arada çıkartiveririz. Bizim de sana bir yardımımız dokunsun.

Bunlardan başka hiç beklenmiyen birgün kapıya bir hamal gelir, bir teneke zeytinyağı, yarım çuval fasulye veya pirinç, bir teneke peynir, bir tekerlek kaşar gibi birşeyler bırakır ve Besime teyze kimin yolladığını sorarsa, ya:

— Eskişehirden Yüzbaşı İhsan.

Yahut da:

— Başöğretmen Meliha hanım yolladı, derlerdi.

Bunlar kimdi acaba?

Kim olacak, Besime teyzenin yetiştirdiği, iş güç sahibi ettiği insanlar. Birisi başöğretmen, birisi Ankarada bir kundura fabrikasının sahibi, öteki tanınmış bir tüccar.

Besime hanım kimsesiz bir çocuğu alır, büyütür, kızsa evlendirir, oğlansa bir iş sahibi eder, kendisini hatırlayıp gelirse sevinir, bir daha uğramazsa adını bile anmazdı. Mahallenin eskileri:

— Sen vardan yoktan, bulup buluşturup bu yaşa getirdin, şimdi itibarlı bir adam oldu, bir kere bile hatırını sormuyor.

Diyenlere karşı:

— Ben kimseden birşey beklemiyorum, diyordu. Ben vazifemi yaptım. Arıyan da sağ olsun, aramıyan da.

Şimdi oturduğu ve içinde çocukları büyüttüğü bahçeli, iki katlı ev ona otuz sene evvel dul bir kadından kalmıştı.

Aksiliği, kavgacılığı ile meşhur olan bu kadın yatalak olmuş, kimse kapısını çalıp bir lokma su vermemiş. Komşularını, tanıdıklarını o dereceye kadar usandırmıştı kendisinden.

Besime hanım da o zaman kırkına gelmiş, fakir bir kadınmış. Bir başka semtte otururmuş. Birisi aracı olmuş, sevabına ihtiyar kadına bakmasını söylemiş. Besime hanımın içi acımış. Gidip kadını bulmuş ve ona tam beş sene anası gibi bakmış, Onun kahrını çekmiş, bir gün bile karşılık vermemiş. Dünyada o yatalak kadın için Besime Hanımdan başka kimse yokmuş. Hatırını sormak için bir kul uğramaz, hatta vergi tahsildarları, bekçiler bile kapısını çalmazlarmış.

Söylediklerine göre Besime teyzenin saçları hemen bir iki sene içinde ağarmış. Nihayet kadıncağız ölmüş ve evini bütün eşyasiyle ona bırakmış.

Evin suçu varmış gibi, komşular asıl sahibi öldüğü halde Besime hanımla konuşmaz, ondan bucak bucak kaçarlarmış. O da buna hiç aldırmamış, önce tavuklar almış, evin iki odasını kiraya vererek geçinmiş, sonra elinden dikiş, biçki geldiği için biraz terzilik yapmış, yanına anasız babasız çocukları alıp onları yetiştirmeğe başlamış.

İlk defa yanına aldığı Kadri adındaki kimsesiz çocuk, bütün gayretine rağmen okumamış. Bir kunduracının yanına çırak vermiş. Çocuğun bu işe eli yatmış ve haftalıklarını Besime Teyzeye getirmeğe başlamış. Bu arada Nazmiyi Darüşşefaka'ya yazdırmış. Çocuk haftada bir gelirmiş. Ahmedi, sonra da kimsesiz bir kadın olan anası ölünce tam sekiz aylıkken Remziyeyi yanına almış.

En çok Remziyeye emek vermiş. Onu önce sütle, sonra mamalarla beslemiş. Komşular bu merhametli ve gayretli kadın ıgün geçtikçe sevmeğe başlamışlar.

Sokakta, yarım papuçla gezen bir serseri oğlan onun eline düşünce bir mektepli oluyor, terbiye görüyor, yetişip bir mevki sahibi oluyormuş.

Bazen yabancı bir adam geliyor, Besime teyzeye bir zarf getiriyordu. Bu zarfta bir

Hiç beklenmiyen bir gün kapıya hammal gelir...

para bulunur ve içinden bir puslacık çıkardı:

«Anacığım, benim kusuruma bakma. Senin bana yaptığın iyiliği değil ben, çocuklarım ödiyemez. Birgün kısmet olursa gelip mübarek ellerini öpeceğim. Sana çocuklarına sarfetmen için biraz para gönderiyorum. Ellerinden öperim, beni duandan eksik etme anacığım.»

Son zamanlarda yetiştirdiği dört beş çocuk ona para yardımı yapıyorlardı. Besime teyze ipin ucunu hiç kaçırmıyordu. Paranın hiç gelmiyeceği zaman da olabilirdi. O zaman başına aldığı bu çocukları nasıl geçindirecekti? Bunu düşünüyor, ceviz sandığına daima bir kaç kuruş para saklamaktan geri kalmıyordu. Bu arada çocuklar ve hastalar için yumurta da satıyordu.

Çok fazla bir tavuğu yoktu. Ama beslediği yedi sekiz tavuk hemen hemen yaz kış yumurtayı kesmezlerdi. Eğer yumurta biraz birikirse onunla çılbır yapar veya çocukların en zayıflarına sabahları yuttururdu.

— 3 —

Küçüklerin gelişi hep başka sebeplerle olmuştu. On iki yaşındaki Sevim bir göçmen kızı idi. Babası onu Besime Hanıma bir ay için emanet bırakıp Yugoslavya'ya gitmiş, bir daha dönmemişti. Dört sene sonra akrabasından bir berber gelip kendisini bulmuş, kızın babasının öldüğünü ve kendisinin amcazadesi olduğunu bildirmiş ve çocuğu istemişti, ama kadın vermedi:

— Sen bir bekâr adamsın. Yerin yok, yurdun yok. Yarın öbürgün evlenirsin, alacağın kadın kızı hırpalar. İşte güzel güzel oturuyor, mektebe de yazdırdım. Varsın kalsın, Allah

Besime teyze, Remziye'yi ortaokula kadar okutmuş, iki sene de dikiş yurduna yollamıştı. Kızın kısmeti çıkmıştı. Bir yıla kadar evlenecekti. O gidince niyeti Sevim'i onun onun da kısmetini veru, dedi. yerine koymaktı. Bunun için de kıza mümkün olduğu kadar iş öğretiyordu.

Fikret onbir yaşında zayıf, ince bir kızdı. Annes ölünce babası başka bir kadın almış, kız çok hırpalanmış, babası da ölünce üvey anası onu istememiş, âdet âsokağa atmıştı.

Fikret çok hassas, çıtkırıldım bir kız olduğu için Besime teyze ona biraz daha fazla dikkat etmeğe mecbur olmuştu. Çocuğun ciğerlerinde leke vardı. Bir sene doktordan doktora göttürmüş, üç ay hastahanede yatırmış hemen hemen sağlığını kurtarmıştı. Her sabah mektebe giderken taze bir yumurta yutardı.

Mebrure dokuz yaşındaydı. Anası, babası yangında yanmış, bir bu kızcağız kurtulmuştu.

Remziye ile beraber evdeki bu dört kızdan başka her biri ayrı ve acıklı bir olay yüzünden Besime hanımın yanına sığınmış dokuz yaşındaki Fahri, sekiz yaşındaki Hüseyin, altı yaşındaki Kerim ve üç yaşındaki Hafız Mustafa vardı.

Hafızın annesi çocuğunu doğururken ölmüştü. Biraz anormal kafalı, fakat zeki ve sevimli bir oğlandı.

Ev halkı Besime teyzeyle birlikte onbir kişiydi.

Sabah olunca önce Ahmet işe gider, onun arkasından Fahri kunduracının yanında çalışmağa gider, Sevim, Fikret Mebrure, Hüseyin, dördü birden okulun yolunu tutar, evde Kerim Tosun, Hafız Mustafa kalırlardı.

Besime teyze çocukların oyun hakkını hiç yemezdi. Yazsa küçük bahçede, kışsa sıcak odada kendilerine göre bir oyun bulurlardı. Hafız her gün gündüz uykusuna yatardı.

Pazar günleri, çocuklar erkenden derslerini hazırlar, sonra bahçeye çıkar, seksek, köşekapmaca oynarlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İster İnan • İster İnanma

HAZIRLAYAN: ALİ CELMUT SOYCAN

ÇOCUK KAHRAMANLAR

Müfrezenin Maskotu: HAYRİ

İstiklâl Harbi'nin son günlerine yaklaşıyoruz. Her yerde Türk'ün sarsılmaz inancı, imanı ve efsanevî kahramanlığı karşısında daha fazla tutunamayan düşman Azrail kovalıyorcasına paniğe kapılmış kaçıyordu.

İşte, bölüklerimizden birinin son saldırmaya hazırlanışı gözlerimin önünde canlanıyor bir film şeridi gibi. Sanki o muhteşem zaferlere iştirak etmiş bir kimse gibi top seslerini işitiyor, barut kokusunu teneffüs ediyorum âdeta. Kalbim, içim buruk düşmana indirilen dehşetli şamarda benim de payım olmadığı için.

İşte, bölük kumandanlarının keşif için ayırdığı askerleri görüyorum. Hepsi de bu vazifeye seçildiklerine memnun. İcabederse düşmanın gerilerine kadar sarkacaklarına seviniyorlar. Keşif müfrezesi hazırlandığında kendisinin seçilmediğine üzülen küçük bir çocuğun kumandana itiraz eden kelimeleri kulaklarımda çınlıyor:

«Yüzbaşım, benim de, bu asker ağabeylerimle gitmeme müsaade edin, ne olur?»

«İyi yavrum, müsaade edeyim ama, bu iş çocuk oyuncağı değil ki. Ağabeylerin daima ateş altında tutulan bir mıntıkadan geçerek, icabederse düşmanın gerilerine kadar sarkacaklar. Bu vazifede ölümün, düşmana esir düşmenin her an mümkün olduğundan haberin var mı senin?»

«Var Yüzbaşım... Düşmana yakalansam veya ölsem bile ne olur? Bütün milletçe böyle şeye hazır değil miyiz? Verecek bir canımız var, o da vatan uğruna feda olsun!... Niçin yaşıyoruz? Vatanımızın hür kalmasını sağlamak için değil mi? Bu da, birçoklarımızın hayatını feda etmesiyle olacak bir şey. Ben harp içinde doğmuş, büyümüş bir çocuk olduğumdan dolayı hiçbir şeyden korkum yok. Ne olur, müsaade edin de vatanıma benim de bir faydam dokunsun... 'Öcümü düşmanda koma, Hayrim' diyerek ölen babam toprağında rahat yatsın. Ne olur Yüzbaşım?!»

Bölük Kumandanı uzun u-

TARİH YAPRAKLARI

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN'IN DOĞUMU

Osmanlı İmparatorluğunu kendi devrinde en fazla güce ve en geniş topraklara ulaştıran 10. Osmanlı Padişahı Süleyman 27 Nisan 1495'te Trabzon'da dünyaya gelmişti.

İKİNCİ ABDÜLHAMİDİN HAL'İ

Osmanlı tarihinde umumiyetle iyi bir isim bırakmamış olan 34. Osmanlı hükümdarı Abdülhamit, İkinci Meşrutiyet idaresinin ilân üzerine, 31 Mart Vak'ası'ndan sonra, 27 Nisan 1909 tarihinde hal'edildi. Yerine Beşinci Mehmet Reşat getirildi.

BAHAR VE ÇİÇEK BAYRAMI

1 Mayır Bahar ve Çiçek Bayramı olarak kabul edilmiştir. Bu günde umumî eğlence yerlerinde, kırlarda eğlenilir, Luna parklarda eğlenceler tertip edilir.

ANNELER GÜNÜ

Her sene Mayısın ilk pazarı Anneler Günü olarak bütün dünyaca kabul edilmiştir. Bu sene Mayısın ilk günü pazara rastladığı için Anneler Günü'nün 1 Mayıs Pazar günü yapılması lâzımdır. Bu mutlu günde çocuklar annelerine hediyeler verir ve onlara içten bağlılıklarını belirterek boyunlarına sarılır ve annelerini öperler.

FATİH'İN ÖLÜMÜ

İstanbulu Türk ülkesine katan Fatih Sultan Mehmet 32 sene Osmanlı Hükümdarlığı yaptıktan sonra, 300 bin kişilik bir ordu ile Şark seferine çıkarken 3 Mayıs 1481'de, İstanbul'da, Maltepe civarında, Hünkâr Çayırı denilen yerde öldü.

zun düşündü, taşındı:

«Aferin, evlâdım...» dedi nihayet. «Ancak bir Türk cocuğuna yakışacak kadar duygulu konuştun.»

Küçük Hayri daha fazla sabredemiyerek, «Müsaade ediyorsunuz değil mi?» diye atıldı. «Müsaade ediyorsunuz değil mi?»

«Evet, yavrum. Hem de sana cesaretine lâyık bir vazife vererek müsaade ediyorum. Sonra da gereken talimatı verdi, küçük Hayri'ye.

Akşam karanlık basınca düşmanın gerisine sarkacak keşif müfrezesi kauçuk sandallarla nehrin karşı kıyısına geçti. Köye giden yol kavşağına geldiklerinde müfrezeye kumanda eden Çavuş:

«Hayri,» dedi, «burda sen bizden ayrılacaksın artık. Allah seni korusun ve yardımcın olsun yavrum.»

Köye doğru giden bir yol olduğu halde, geceleyen tek başına dolaşmasının şüphe uyandıracağını düşünerek yan taraftan köye hâkim bir tepeye tırmandı. Sabahla beraber düşman siperlerine yanaşmam daha doğru olur, diye düşünüyordu kendi kendine. Bir ağacın altına kıvrılarak uyudu.

Ortalık ağardığı sırada Hayri, düşman askerlerile dolu köye varmıştı bile. Fakat köydeki askerlerin hepsinin yiyecek ve cephane taşıyan ağırlıklar olduğunu biliyordu o.

Güneş çıkar çıkmaz bu askerler köylülerin arabalarını topladılar, yiyecek ve cephane ile yükledikten sonra cepheye doğru yola koyuldular. İşte o sırada da Hayri hiç renk vermeksizin sanki o köydenmiş ve o da angaryaya gidiyormuş gibi kafileye katıldı.

Yarım saat sonra düşman askerleri ve aralarında küçük Hayri'nin de bulunduğu arabacı köylüler düşman cephesinin gerisine gelmişlerdi nihayet. Birçok düşman bölükleri geliyor, arabalarda yüklü cephane ve yiyeceklerden hisselerini alarak gidiyorlardı. Hayri Yüzbaşısının dediği gibi, askerlerin yakalarındaki işaretlere dikkat ederek bir tarafa kaydediyordu hiç kimseye belli etmeksizin. Sonra tepelerin gerisindeki çadırları ve topları saydı. Yerlerini iyice belledi. Çocuksu zekâsıyla, babamı kaybettim, diye ağlıya ağlıya sağa sola gidiyor, düşman cephesini santim santim dolaşıyordu. Hattâ bir iki yerde biraz Türkçe bilen askerlerle konuştu, onlardan sır denecek kadar büyük ve gizli malûmatlar elde edebildi.

Gece olur olmaz hiç kimseye belli etmeden cepheden ayrılarak nehri geçtikleri yerde keşif müfrezesini bekledi.

Daha sonra Hayri elde ettiği malûmatı anlatırken Yüzbaşı sevinçten yerinde duramıyor, «Yaşa Hayri, evlâdım!» diyordu çocuğu bağrına basarken. «Sen tek başına bir müfrezenin elde ettiği malûmattan çok daha fazlasını ve çok daha mühimini öğrenmişsin.»

Ertesi dabah atışlarını Hayri'nin gösterdiği yerlere doğrultan topçularımızın başarısı harikulâde olmuş ve kısa bir zamanda düşman topları susturulduğu gibi, düşman askerlerinin hepsi de ölmüşlerdi.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFIK ÜNSİ

Akdeniz Kupasında İkinci olmuştuk

Kundan 11 sene evvel, mayıs 1949 da Atina'da yapılan ilk Akdeniz Kupası futbol maçlarında ikinci olmuştuk. Akdeniz memleketleri arasında dostluğu kuvvetlendirmek maksadı ile organize edilen bu kupaya Türkiye, İtalya, Mısır ve Yunanistan girmişlerdi. İtalyan B takımı ile diğer memleketler A takımları ile kupaya iştirak ediyorlardı.

İlk maçımızı 11 Mayıs 1949 da Mısır Millî takımı ile yaptık ve Bülent Esel'in bir, Şükrü'nün iki golü ile maçı 3—2 kazandık.

İkinci maçımızı iki gün sonra Yunanistan ile oynadık. Takımımız çok üstün bir oyunla Yunanlıları kendi sahasında 2 — 1 mağlûp etti. Gollerimizi Gündüz Kılıç ile Bülent Esel attılar.

Son maçımızı İtalya ile yaptık. İtalyanın millî takıma 9 oyuncu veren takımı Torino bir seyahat dönüşünde uçağın düşmesi ile bütün oyuncularını kaybetmiş ve Millî takımları da zayıflamıştı. Buna rağmen İtalyanlar bize yine de iyi bir takım çıkardılar, biraz da hakemlerin gayreti ile takımımızı 3 — 2 yendiler ve şampiyon oldular. Millî takımımız da ikinci oldu.

Bu kupada oynayan futbolcularımız şunlardır:

Kaleci: Cihat Arman (Kaptan).

Bekler: Erdoğan (İ.Spor), Ahmet Erol (FB) Naci (GS)

Haflar: Selâhattin (FB) Bülent Eken (GS) Musa (GS) Çengel Hüseyin (BJK).

Forlar: İsfendiyar (GS), Erol (FB) Gündüz (GS) Muzaffer (GS) Şükrü (BJK) Bülent (BJK), Lefter (FB).

Bu ilk turnuvadan sonra aynı memleketlerin gençleştirilmiş takımları arasında Doğu Akdeniz Kupası adı altında şampiyonalar tertip edildi.

Lefter (F.B.), 1949 yılındaki Akdeniz Kupası Maçlarında hayli başarılı oyunlar çıkarmıştı.

EĞLENCE BİLMECE

Resimde gördüğünüz üç arkadaş kendilerine yeni bir oyun bulmuşlar. İçi boş sopaların ucuna, üzerinde çizgiler bulunan kâğıttan birer külâh koyuyorlar. Sonra sopanın diğer ucundan üflüyerek, ucu sivri olan külâhı, ilerideki bir kum yığınına saplamaya çalışıyorlar. Kim saplarsa o oyunu kazanıyor. Yukarıdaki resimde, kum yığının üzerine bir külâh saplandığına göre, çocuklardan birisi oyunu kazanmış. Fakat acaba hangisi? Şöyle resmi dikkatlice bir tetkik edin. Bakalım oyunu kimin kazandığını bulabilecek misiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

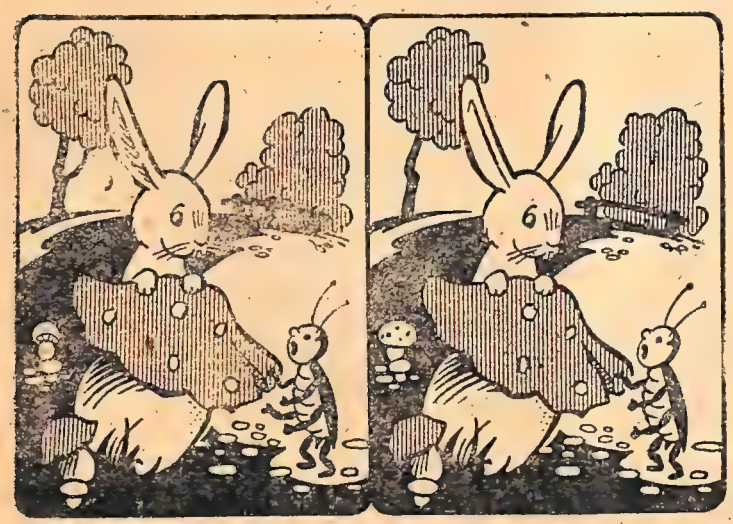

Yukarıdaki iki resim, biribirinin ayni imiş gibi görünmesine rağmen asliba Profesör, füzeyi yanlış yola yerleştirmiş. Zira Füze «C» yolundan olursanız, iki resmin biribirine benzemeyen taraflarını kolayca göreceksiniz. Bakalım kaç tane fark bulacaksınız?

(Meselenin halli karşı sayfada)

Soldan sağa doğru:

1 — Yemek pişirilen kap. 2 — Bayat değil, karışık değil. 3 — Horozun tacı, tersi dansedilen yer demektir. 4 — Bir çeşit boya, tersi sonra demektir. 5 — Beyaz, kale duvarı, tersi en kısa zamandır. 6 — Çizgi, bir tane. 7 — Elbise. 8 — Tersi ıslak demektir, yağlı bir toprak. 9 — Komşu bir memleket, keder.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Tersi bir erkek ismidir, bir nota. 2 — Kat, asker. 3 — Ezilmiş, Avrupanın en meşhur nehirlerinden biri. 4 — Hasis. 5 — Millet. 6 — Katır. 7 — Doğru, bir çeşit yelkenli gemi. 8 — Trakya vilâyetlerimizden biri, dumandan kalan iz. 9 — Araya bir (N) harfi korsanız tersinden okunduğu zaman oturulacak bir yer olur, bir nota.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	■	P	A	R	A	Ş	Ü	T	■
2	K	A	R	A	■	U	Y	U	Z
3	A	P	I	Ş	■	B	E	R	E
4	R	A	■	İ	S	A	■	A	R
5	A	■	İ	T	İ	T	E	■	Z
6	V	A	N	■	M	■	L	K	A
7	A	L	E	M	■	A	L	E	V
8	N	İ	K	A	■	Y	A	Ş	A
9	A	N	■	T	R	A	■	E	T

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

TEMİZLİK

Oğuz sütçünün getirdiği sütü beğenmiyordu. Çok suluydu. Bir akşam kapıda sütçüyü gördü.

— Bundan sonra sütü yine böyle getirirsen hesabımızı kesmeğe mecbur olacağız, dedi.

Sütçü duraladı.

— Niçin? dedi. Bizim sütümüz diğer sütçülerinkinden daha temizdir!

Oğuz cevap verdi:

— İşte biz de onun için almıyacağız ya! Sütü temizlemek için su ile çok fazla yıkıyorsunuz!...

İYİLİK

Gayet iyi kalpli bir çocuk vardı. Gün geçmezdi ki iyi bir iş yapmasın Bir akşam, yatağa girerken, için büyük bir hüzün duydu; o gün hiçbir iyi iş yapmamıştı. Birdenbire hafif bir tıkırtı işitti: Kapana fare tutulmuştu. Çocuk yatağından kalktı; kapana doğru yürüdü, kapanı açtı; fareyi avucuna aldı ve gidip onu kedisine verdi.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 17 CİLT : 1960-7
27 NİSAN 1960

Sahibi ve yazı işlerin. müdürü idare eden :
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 1-
Basıldığı yer
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi
Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz kuruştur.

Beraber Gülelim

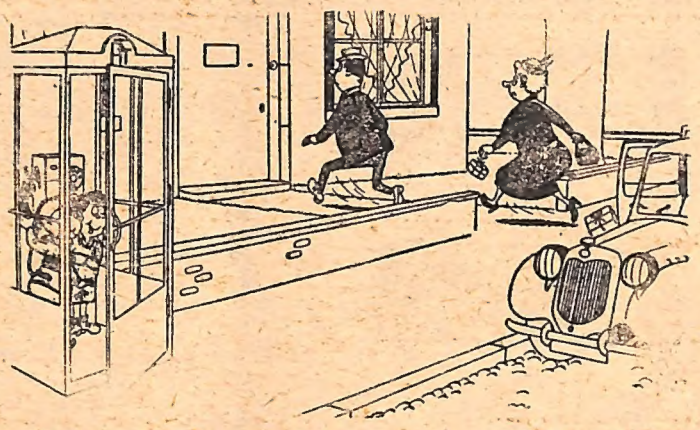

— Telefonun çaldığını duydular. Artık otomobile rahatlıkla binebiliriz.

AKIL

Balıkları bol bir göldü. Fakat resmen izin almadan balık tutulamazdı. Bir gün iki arkadaş kamışlarını alıp göle balık tutmağa gittiler. Akşama kadar epeyi tuttular. Akşam üzeri ansızın karşılarına bir bekçi dikildi. Arkadaşın biri bunu görünce hemen yerinden fırladı. Kaçmağa başladı. Bekçi de arkasından...

O koştu, o koştu. Ağaçların arasından, hendeklerin içinden atlayıp birbirlerini kovaladılar. Nihayet düz bir tepeye çıktılar. Bekçi sporcu bir adamdı. Gittikçe çocuğa yaklaşıyordu. Çocuk ta iyice yorulmuş, koşacak hali kalmamıştı. Nihayet bir yerde durdu. Bekçi gelip yakaladı.

— Balık tutmağa iznin var mı? dedi.

— Var!

— Var mı? Göster bakayım!...

Çocuk çıkarıp gösterdi.

— Öyleyse ne diye benden kaçtın?...

— Öteki arkadaşın yoktu da, onun için seni buraya kadar koşturdum. O da rahat rahat kaçmağa vakit buldu.

AĞIZ ALIŞKANLIĞI

Müşteri — Garson! Yumurta istiyorum. Beş dakika kaynasın anladın mı?

Garson — Başüstüne bayım. İki dakika sonra hazır!

DAHA İYİ

Bir ev geziyorlardı. Satın alacaklardı. Mal sahibi evini ballandıra ballandıra methediyordu. Alacak adam bir aralık duraladı.

— Peki ama, dedi, sizin ev rutubetten sırsıklam bir halde! Hiç kuru tarafı yok!

Ev sahibi derhal cevabı yetiştirdi.

— İyi ya bayım! Sizin için daha faydalı! Ne yangın tehlikesi var, ne de sigorta masrafı!...

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

Soldaki çocuk oyunu kazanmış. Zira kum yığının üzerindeki külâh ile, çocuğun cebindeki külâh birbirinin aynı.

1 — Ağaçlardan birinin bir dalı var, diğerinin yok.
2 — Köprülerden biri iki, biri üç parmaklıklı.
3 — Tavşanın sol kulağının birisi tüylü.
4 — Tavşanın elinde tuttuğu mantarın üzerindeki deliklerin sayısı birbirini tutmuyor.
5 — Arka plândaki küçük mantarlar, biribirinden farklı.
6 — Soldaki resimdeki Ağustos böceğinin altı, sağdakinin beş ayağı var.

Dünyanın 4 Köşesinden

Çift sarılı yumurtadan ikiz civciv çıkar mı?

Evet. Bazan da beş yahut altı sarılı yumurtadan, sarıların adedi kadar civciv çıktığı görülmüştür. Fakat, ikiz, üçüz ve dördüz civcivlerin yumurtadan çıktıktan sonra yaşadıkları pek nadirdir. Köylülerden satın alınan yumurtaların arasında, sık sık çift sarılılara rastlanmasının sebebi budur. İki yahut dahafazla sarılı yumurtalar, civciv yetiştirmekten ziyade yenmeğe yarar.

Deniz hayvanları suda uyurlar mı?

Bir ayı balığı cinsinin açık denizde uyuduğu bilinmektedir. Hayvan geceleri, su sathının 30 santim aşağısında sürüklenmektedir. Her yarım dakikada bir birkaç hafif kuyruk hareketiyle başını suyun yüzüne çıkarır ve ciğerlerine hava doldurur. Suda uyuyan başka bir memeli hayvan, deniz lûtr'udur. Sakin bir denizde, kendine bir yosun yığını arar, bunun içine sarınır ve uyumak için sırtüstü yatar. Bazan, lûtrlar, uyumak için sürü halinde aynı bölgeyi seçerler. Uzun köpek dişleri olan deniz aygırı da uyur. Ama, o sırtüstü yatacak yerde, denizin içinde dik durur. Başı suyun yüzüne çıkmıştır. Boynunda bir hava boşluğu olduğu için, hayvanın başı suyun üzerinde kalabilmektedir. Antarktika'da yaşıyan Weddell fokçu, bilinen hayvanların en gariplerinden biridir. Kışı yüzen buzların altında geçiren bu fok türü, buzdaki deliklere yüzmek ve bunları kudretli uzun dişleri sayesinde açık tutmak suretiyle nefes alır.

Geyzerler neden fışkırır?

Geyzer, muayyen fasılalarla harekete geçerek havaya, kaynar su ve buhardan mürekkep bir sütun fışkırtan bir sıcak su kaynağıdır. Dünyada geyzer bulunan yerler, Yeni Zelanda, İzlanda ve Kuzey Amerika'daki Yellowstone Park'ıdır. Geyzerlerin teşekkülü hakkında bugün doğru olarak kabul olunan teori, geçen asırda Alman kimyacısı Robert Bunsen tarafından ileri sürülmüştür. 1846 da İzlanda'ya giden bilgin, orada geyzerleri görünce bazı kanaatlere varmıştı. Suyun kaynama noktasının, deniz seviyesindeki basınca bağlı olduğunu Bunsen biliyordu. Deniz seviyesnde suyun kaynama noktası 100 santigrat derecesi, oralara hâkim olan basınç ise 760 milimetre civa sütunudur. Basınç arttıkça suyun kaynama noktası da yükselir. Dik duran bir boru 100 metre su ile doldurulursa bu sütunun dibindeki basınç on atmosfere eşittir. Bu basınçta su 180 derecede kaynamağa başlar. Bunsen'e göre, geyzer toprağın altında böyle boru biçiminde bir çukur, bir yeraltı gölünün yakınında sıcak bir kaya kütlesine dayandığı zaman teşekkül etmektedir. Su, borunun içine sızmakta ve sıcak kayaya temasla ısınmaktadır. Suyun suhuneti böylece yükselmekte ve yüksek basınca rağmen buhar teşekkül etmektedir. Bu buhar, su sütununu kuvvetle yukarı sürmektedir. Fazla ısınan su, aşağıdakinden daha düşük bir basıncın hüküm sürdüğü toprak yüzüne gelince, kudretli bir sütun halinde yukarı püskürmektedir.

PUL Köşesi

RESMÎ PULLAR

1.7.1947 tarihinden itibaren resmi daireler özel pullar kullanmağa başladı. Bunlar «Resmî Pullar» dır. Bu pullar da postada kullanıldığı için koleksiyona girer ve özel bir yer işgal eder.

Bu seriden 1947'de 12, 1951'de 4, 1953'te 7, 1953'te 1948 pulu üzerine koyu nefti renkte sürşarjla 1, 1954'te İnönü pulları üzerine sürşarjla 5, 1955'te yine İnönü pulları üzerine sürşarjla 12, 1955'te yine İnönü pulları üzerine sürşarjla 6, 1956'da yine ayni pullar üzerine sürşarjla 5, 1957'de 11 pulluk ayrı bir seri ve yine 1957'de 5 pulluk İnönü pulları üzerine sürşarjlı bir seri çıkartıldı.

Bu pullar böylece 10 seri teşkil etmektedir. Normal olarak 68 pul tutuyor. Bu pullar üzerinde büyük bir fiat yükselişi görülmüyor. En pahalısı 1955 yılının 75 kuruşluk puludur. Sürşarjla 5 lira yapılmıştır ve 13 lira istemektedirler.

Bu pullarda bazı erörler görülmektedir. İnönü kelimesi İnönü şeklinde yazılmış olanları, ranverseleri, ayyıldız şekillerinde ve bazı harflerde değişiklikler vardır.

Bu pullardan pulcularda kâfi miktarda bulunduğundan koleksiyon meraklıları kolaylıkla tedarik edebilirler.

Damgasız 1. seri: 17.50, 2. 450, 3. 20, 4. 05, 5. 40, 6. 1750, 7. 5, 8. 1.75, 9. 7, 10. 035 liradır.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA
KABASAKAL AMCA ALİMİM DİYE BÖBÜRLENİYOR.. ONA BİR DERS VERMELİ..
?
BUNA DA AKIL SÖKTÜREMEZSİN YA AMCACIĞIM..
SENİN RESİM BİLGİN VARDIR YAMAN.. ŞURAYA BİR BOKSÖR RESMİ ÇİZSENE..
?
ŞİMDİ DE RESME CANLANDIRAN SUDAN BİRKAÇ DAMLA DÖKEYİM---
?

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Yatağa neden kazma kürekle yatıyorsun ?..
— Dün akşam rüyamda define buldum; ama yanımda kazma kürek olmadığı için çıkaramadım...